

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi J. B.

o wznowienie postępowania

w sprawie z wniosku P. S. i A. S.

przy uczestnictwie J. B., W. L.,

F. L. i H. L.

o uwłaszczenie, która toczyła się przed Sądem Rejonowym w P. (sygn. akt. ... 3/93/10), zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w P. z dnia 19 maja 1995r. (sygn. akt ... 359/95),

przy udziale H. L. oraz następców prawnych zmarłych wnioskodawców P. S. i A. S. – P. S., T.S., J. K., K. M., a także przy udziale następców zmarłych uczestników postępowania W. L. i innych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 31 stycznia 2014 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania J. B.

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 16 listopada 2012 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 1994 r. w sprawie ... 3/93/10 Sąd Rejonowy w P. stwierdził, że małżonkowie P. i A. S. nabyli z dniem 4 listopada 1971 r. przez uwłaszczenie do wspólności ustawowej małżeńskiej własność bliżej opisaną nieruchomości położonej w L. Apelacja uczestniczki J. B. od tego orzeczenia została oddalona postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w P. z dnia 19 maja 1995 roku w sprawie ... 359/95.

W skardze o wznowienie tego postępowania uczestniczka J. B. powołała się na podstawę wznowienia przewidzianą w art. 401 pkt 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. polegającą na pozbawieniu jej możliwości działania w opisanym wyżej postępowaniu z przyczyn faktycznych oraz na podstawę wznowienia z art. 403 § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. w postaci nowego dowodu - decyzji z dnia 23 stycznia 2012 roku o wymiarze podatku rolnego za 2012 rok.

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę wskazując, że została ona wniesiona po upływie przewidzianych w art. 408 i 407 § 1 k.p.c. terminów, a nadto nie została oparta na ustawowych podstawach wznowienia postępowania.

W zażaleniu na to orzeczenie J. B., zarzucając naruszenie art. 410 § 1, art. 408, 407 § 1, art. 403 § 2 oraz art. 410 § 2 k.p.c. wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przyjęcie skargi o wznowienie postępowania do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie są trafne zarzuty skarżącej, że Sąd Okręgowy naruszył art. 410 § 1 k.p.c. przez przekroczenie dopuszczalnych granic oceny istnienia ustawowych podstaw wznowienia postępowania. W judykaturze utrwalone jest bowiem stanowisko, że sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401 - 403 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli z jej uzasadnienia - tak jak w niniejszej sprawie - wynika, że podniesiona podstawa w istocie nie występuje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1999 r., II UKN 174/99, OSNP 2001, nr 4, poz. 133, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2005 r., IV CZ 50/05, niepubl.).

Prawidłowo także przyjął Sąd Okręgowy, że nie zachodzi wskazana przez skarżącą podstawa wznowienia z art. 401 punkt 2 k.p.c., skoro polega ona,

zgodnie z brzmieniem tego przepisu, na pozbawieniu strony, wskutek naruszenia przepisów, możliwości działania w poprzednim postępowaniu. Tymczasem sama skarżąca twierdziła, że została pozbawiona możliwości działania w poprzednim postępowaniu z przyczyn faktycznych, rozumianych przez nią w ten sposób, że nie posiadała dostatecznego rozeznania w przedmiocie doniosłości prowadzonego postępowania w przedmiocie uwłaszczenia oraz ewentualnych jego skutków prawnych. To twierdzenie skarżącej wskazuje już per se na nie istnienie przytoczonej podstawy wznowienia z art. 401 punkt 2 k.p.c., pomijając już fakt, że w postępowaniu, którego dotyczy skarga o wznowienie, J. B. brała aktywnie udział, składała środki odwoławcze, a nadto była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika procesowego. Ponadto powołując się na przesłankę nieważności postępowania z przyczyny wskazanej w art. 401 punkt 2 skarżąca nie wykazała, że zachowała termin do wniesienia skargi, o którym mowa w art. 407 § 1 k.p.c. Termin ten wynosi trzy miesiące od dnia, w którym strona dowiedziała się o orzeczeniu wydanym w postępowaniu, w którym według jej twierdzeń została pozbawiona możliwości działania Termin ten upłynął w 1995 roku, skoro J. B. złożyła apelację od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 27 grudnia 1994 r., rozstrzygniętą postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w P. z dnia 19 maja 1995 roku w sprawie ... 359/95. Zasadnie ponadto przyjął Sąd Okręgowy, że decyzja o wymiarze podatku rolnego za rok 2012 nie stanowi dowodu, o którym mowa w art. 403 § 2 k.p.c., skoro środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się orzeczenia, nie stanowi podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68, OSNC 1969, nr 12, poz. 208).

W tym stanie rzeczy zażalenie podlegało oddaleniu jako bezzasadne na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.